

Előfizetési árak:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 — —
Negyedévre	1, 50 —
Égy órára	—, 50 —
Egyes szám ára 8 kr.	

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12-ik szam
(Nadosy-fele haz)
hová az előfizetések és a lap
ezétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12-ik szam,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Hirdetések

A kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
lésben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utoda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) Böhm Mano (fő-utca), papír- és könyvkereskedésében
Mindenzen helyeken előfizetések is elfogadtnak.

Az ülészak végén.

Följegyzésre érdemes eseményekben nem volt szegény az országgyűlésnek az az ülészaka, mely szombaton berekesztetett.

A véderő fölötti vita által fölkavart hullámok még nem simultak el, mikor kezdetét vette. Ez már a rekonstruált kabinet idejére esett, melytől zsongító hatást vártak és pedig nemcsak annyiban, hogy a törvényhozás és a közvélemény ezzel szemben várakozó állásba helyezkedik, — mert hiszen ezek azt minden új kabinetet, sőt minden új miniszterrel szemben is megteszik; hanem különösen azért, mert a kabinet új tagjai között ott volt az ellenlélek egyik pártjának egykori vezére is, a ki saját kijelentése szerint, mely iránt kétség sehonnan ki nem fejeztetett, a nélkül lépett a kabinetbe, hogy tőle bármi irányban elvi áldozatot követeltek volna, úgy tehát, hogy az a párt, a melyhez annak előtte tartozott, kabinetbe lépését, ha nem is egész politikájának, de legalább elvei jelentékeny részének diadala gyanánt fogadhatta.

De nem csupán ez, hanem egy sokkal fontosabb momentum is közrehatótt arra, hogy a rekonstruált kabinet iránt a hangulatot kedvezőre változtassa. Szilágyi Dezsőnek a véderővita alkalmával elmondott emlékezetes beszéde egyáltalán nem volt olyan természetű, a minőkkel más nagyrautó szellemek magoknak a miniszteri bársonyszékek felé vezető utat egyen-

getni szokták. Ő e beszédében a nemzetnek egyenesen olyan sarkalatos jogai védelmére emelt szót, melyek a közjogi szubtilitásokra nem sokat adó kormányok kezében már-már elmosódó félben, mondhatnók azon az uton voltak, hogy egész észrevétlenül a korona kezébe sikamoljanak át. Szilágyinak egykori fejtegetéseire vala szüksége, hogy e dologban a törvények hivatott örei világosan lássanak s mintegy álomból fölcusudva, észrevegyék a készülő veszedelmes processzust. Ugy tünt föl a beszédnek ez a része, mint a törvény rendíthetetlen erejével föllépő reklamációja a nemzet, a törvényhozás jogainak, melyek kétségtelenül a nemzetet, a törvényhozást illetik ugyan meg, de a miről már szinte megfélemedkeznek s csak most leszünk figyelmessevé, hogy azokat is oltalmazni s hová tartozásukat világosan demonstrálni s ez által föleleveníteni kell, mert a nemzetnek nagy értékű kincsei s esetleg fegyver is lehet a kezében.

E beszéd után nem egy emberben merülhetett föl a gondolat: no ez is betette az ajtót minisztersége előtt mindörökké! S mi történt? Csak néhány hétet e beszéd után Szilágyi Dezső — meghivatott a korona tanácsába.

Ily előzmények után az elmérgesült korábbi hangulatnak csakugyan változni kellett. S változott is, kétségtelen. Kévé kormányt fogadott a parlament anynyi jóindulattal, mint a rekonstruált kabinetet.

A multak büneinek espialására azonban a kabinet részleges megújítása nem volt elegendő. A jó indulat csak azokat a régiebb minisztereket részesíti kedvezésben, a kik azt már a korábbi Tisza-kabinetben is bírták s az újakat, a kiknek azt elveszteni nem volt idejük. A miniszterium feje a régi maradt. Az új erőtényezők bevonása nem lett a kabinetfőnök ereje növekedésének kútfeje. Sőt ellenkezőleg, ezeknek kellett magokat feszélyezve érezniök, s akciójukban gátolva látniök a multból áthozott ballaszt által.

Még mikor Tisza Kálmán a honossági törvény módosítása kérdésében a nevezetes ígéretet tévé is, az sem tett oly hatást, a minőt természete szerint keltenie kellett volna. Más kormányelnök által ki jelentve, határtalan lelkesedés lett volna a következő pártkülönbség nélkül, mint a nemzet érzelmeinek nyújtott ártatlan, még is nagybecsű ajándék. Hittek volna az ígéret komolyságában. Így azonban kétkedéssel fogadták s már akkor akadtak elegendő, a kik benne az utóbb bekövetkezett fordulatnak kiinduló pontját, sőt tán tervszerű előkészítését látták.

A fordulat csakugyan bekövetkezett. Korábban, mint hinni lehetett, abban a pillanatban szinte váratlanul. Tisza tizenöt évi kormányzása színteréről, melyen ez idő alatt, mondhatni, az ő akarata volt az egyedül döntő tényező, lélepett s ez volt a most befejezett ülészagnak legfontosabb eseménye.

Az új kormány tehát egy ránehez-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az én dőzsöléseim.

— Ne pityeregjetekek gyerekek, holnap már lesz auflag is a krumpli-csuszpajzon! — Így biztattam a tizenkét gyerekeket a tisztújítás napján. Már egy hét óta bögnék folytonosan s nem tudtam őket lecsitítani.

Ez a nagy gyerek-bögés pedig onnan eredt, hogy a fiuk az iskolában egyik befolyásos város atya fiától — a ki előtt, úgy látszik, odahaza nem tartják szükségesnek a neki nem való dolgokat eltitkolni — hallották, hogy a városi tisztújításra a papa — már mint én — el fogja veszíteni az autograf-gép mellé beosztott negyed-osztályú irnoki állását, már mint hogy én az enyimet. — Általános megszeppenés fogta el a fiugyerekeket, ezek otthon elmondták a leánytestvéreiknek s akkor ezek is megszeppentek. Mikor pedig a mama, ki már két hét óta nagyon komolyan viseli magát s fölülte szótalan, egyszerre beszüntette az auflagot a krumpli-csuszpajzon, akkor aztán kitört az eddig csendes vulkán s a bögés eltartott egy hétig.

Csodálatos valami az a gyerekész az ő ünöm logikájával. Már az a tizenkét buksi az

elmaradt auflagról érezte meg, hogy van valami igaz abban, a mit az iskolában hallottak, sőt ők a gyermek tág fantáziájával már úgy festették ki maguk előtt a dolgot, mintha már el is csaptak volna teljesen.

Az igaz, hogy abban a rettenetes héten én is úgy éreztem magamat, úgy szerettem volna avval a tizenkét porontytal együtt sírni; de a feleségem komoly, méltóságos arca, melyen az elfojtott fájdalom és aggódás ült, nem engedte meg ezt az élvezetet; nekem is vissza kellett nyomnom az előretolakodó könyveimet.

Már harmincz estendeje szolgálom a várost, még az azelőtti polgármesterről szakadtam az új nyakába; valamikor első irnok voltam, hanem amióta meggyengültek a szemeim, azóta folyton szoritának lefelé. Most az autograf-gép mellé kerültem havi 24 forint, vagyis napi 80 krajczár fizetéssel. Van otthon 12 gyereke, fele fiu, fele leány, a tizenkét évesnél nincs idősebb. Ezek, meg én a feleségemmel, élünk napi 80 krajczárnak az egyik feléből, mert a másik fele a házbérré esik. Ruhára nem marad, azzal a gyerekeket a keresztstülők látják el, tudni illik az ócska rongyokkal, a miket már otthon az ő gyerekeik is elnyűttek. Mi ketten a feleségem-

mel most az esküvő-ruhánkkal takargatjuk a csontjainkat.

És most a tisztújításra megeshetik az is, hogy a napi nyolczvan krajczár örökké elmarad, nem jut a fele házbérré, ebédre-vacsorára s akkor megeshetik az is, hogy a keresztstülők is elfordulnak tőlem, hogy ők ilyen faczér semmi embert nem tartanak el a komaság jótéteményeivel s akkor aztán a gyerekek a saját bőrükre festhetik ki subiczkkal a nadrágot meg a csizmat.

Volt egy nagy irigyem, a Heckfuss Tamás. Házmester a kir. tablai palotánál. A boldondnak olyan jó dolga volt, hogy én szivesen cseréltem volna vele, de a tizenkét gyerektől nem válhatok meg, oda pedig nem vihetem be, mert be sem fogadnának anyyi gyerekekkel. De a Heckfuss azért ki akart szoritani s bejárta az egész várost, hogy az én irnoki állásomat neki adják oda a tisztújításra.

Igen, csakhogy ahhoz okot is kellett találni, a miért kibagyjanak. Hát'szen az van mindjárt, ha az ember keres. Volt is.

Egyszer az egyik keresztstülöm ott ül a „Három cseréppipa“-ban, a hol persze szüntén csak a tisztújításról folyt a beszéd. A koma kihallgatta őket a mellékasztalnál.

kedő tulerős akarat nyomása nélkül foghatott hozzá a régóta hangoztatott reformok nagy munkájához. E reformok némelyike, első sorban a közigazgatás újjászervezésére vonatkozó, már jó előrehaladt az előkészítés folyamatában akkor is a legalább azokban a körökben, a melyekből az iniciatíva nálunk kiindulni szokott, tul volt az elvi eldöntés, mielőtt a jelen kabinet elődjének örökébe lépett.

Mi, a kik akkor is hangoztattuk, hogy ily fontos akció előtt a nemzet akaratát is meg tudandó, annak pedig nyilatkozására nem nyújtott alkalom, legkevésbé sem zugalódhatunk, hogy a közigazgatás átalakítására vonatkozó tervezések elaludtak. De konstatáljuk mint tény, hogy biz azok elaludtak s fölebredésükre a lefolyt ülészek alatt kísérlet nem történt.

E helyett az igazságszolgáltatás és az igazságügyi adminisztráció terén indult meg az akció egy hatalmas lépéssel, a királyi táblák decentralizációjával, mely ez ülészeknek legfontosabb törvényhozási ténye, impozáns befejezése volt.

A reform-kabinethez kötött remények beváltása azonban már csak a jövő ülészekre marad. (E—s.)

POLITIKAI HIREK.

Országgyűlés. A képviselőház szombaton fejezte be harmadik ülészekát, melyet a kir. táblák szétosztásáról szóló törvényjavaslatnak — harmadszori fölolvás után — elfogadásával fejezett be. Ez volt a tizedik ülészek, melyen P é c h y Tamás elnökölt. A negyedik ülészek kezdetét a királyi leirat hétérté tüzte ki.

A honosági ügy. Irányi Dániel a képviselőház mai üléseén fogja benyújtani a honosági törvény revíziójára vonatkozó javaslatát, melyet az igazságügyi bizottsághoz fognak utasítani. A javaslat körülbelül három hét múlva kerül a ház napirendjére.

HIREK.

— **(Az athléták versenye.)** A mi athlétáink úgy látszik különös kedveltjei az ének, mert míg a versenyeket megelőző napokon egy perczig sem lehetünk biztosak a felől, hogy nem zúdul-e a nyakunk közé valami jóféle zá-

por, addig e napon, az elmúlt vasárnapon, a legkisebb félbőfoszlányok is elhurezölködtak a nap mellől, hogy e potyanézó zavartalanul elégithesse ki kivacuagisát a verseny folyamában, bekandikalva az üszöghi erdő lombátrái közé. De nem csak e lángoló érzelmi égitest, hanem városunk lakóinak is nem csekély száma, köztük a szebbnél szebb hölgyek (szintoly lángoló érzellemmel egy-egy kiválasztott athlétá irányában) nagymérvű érdeklődést tanusítottak e verseny iránt. A délutáni órákban mindentinnen tömegesen vonultak ennek színhelyére, ki zónázva, ki fiakkereken vagy omnibuszon, ki pedig saját végtagjain. A verseny 4 óra után kezdődött el, mikor már az üszöghi erdőnek valamennyi asztala, a koresmárosnak valamennyi sörbőphara le volt foglalva s a már lombos erdőnek fai közül kivánesi fejek nagy tömege leste a látni valókat.

A verseny lefolyása a következő volt:

I. A s i k v e r s e n y e 9-en neveztek, kik két csoportban futván, az első csoportban Saághy János 18-22 mp. alatt, a második csoportban Kisasszony József 19 mp. a futották meg a 140 m. hosszú pályát, ezen két elsőnek beérkező közt az első díjra eszközölt versenynél a pályát az előbbi 18 mp., az utóbbi 20 mp. a. futotta be s így az első díj (brózer-service) Saághy Jánosnak, a 2-ik díj (sör-service) Kisasszony Józsefnek ítéltetett oda.

II. A t á v u g r á s r a 4-en neveztek, kik közt az első díjat (brózerem) 588 cm. ugrásért B ö c k Béla, a 2-ik díjat (thea-service) 565 cm. ugrásért Ott Béla nyerte el.

III. K a r d i v i v á s r a (kezdők részére) 4-en neveztek; köztök az első díjat, a hölgyek tisztelődiját (arany inggomb-garantúra) N é m e t h Arthur, a 2-ik díjat (brózerem) P a u e r Károly nyerte el.

IV. M a g a s u g r á s r a 3-an jelentkeztek. Az első díjat (brózerem) 174 cm. magas ugrásért B ö c k Béla, a 2-ik díjat (china doboz) 173 cm. magas ugrásért Ott Béla vitte el.

V. G e r e l y d o b á s r a 6-an neveztek. Köztök az első díjat, a babának 9 m. távolról eltalálásaért (brózerem) dr. B o d ó Aladár, a 2-ik díjat, (dohany-service) 8 méter távolról eltalálásaért N é m e t h Arthur nyerte el.

VI. A g á t v e r s e n y e 10-en jelentkeztek, kik közt a 140 m. hosszú pályán alkalmasozt három 90 cm. magas sövény átugrásával az első díjat (brózerem) a pályának 23-25 mp. befutása mellett S c h e u e r Károly, a 2-ik díjat (sport-óra) a pályának 24 mp. alatt befutásával Saághy János nyerte el.

VII. T ö r v i v á s r a 4-en neveztek. Köztök az első díjat (brózerem) S c h e u e r Károly, a 2-ik díjat (bronzképek) P a u e r Károly vitte el.

VIII. A r u d u g r á s b a n 4-en vettek részt. Az első díjat (brózerem) 230 cm. magas rudugrásért B ö c k Béla, a 2-ik díjat (pálinka-

service) 220 cm. magas rudugrásért P a u e r Károly nyerte el.

IX. A s u l y d o b á s r a (12 kilós vasgolyóval) 3-an neveztek. Az első díj (brózerem) 240 cm. dobásért Z s i l l e Ferencnek, a 2-ik díj (revolver) Ott Bélának ítéltetett oda.

X. S u l y e m e l é s r e (50 kilós vasgolyóval) 4-en neveztek. Köztök az első díjat (brózerem) a súlynak 15 izben fölemeléseért Z s i l l e Ferenc, a 2-ik díjat (szivartárcza) ugyanannak 12 izben fölemeléseért G ö z s y Maté nyerte el.

XI. A s e p r f u t á s t r e f á s v e r s e n y e (álarczeval, színbizá costume-kben, nyírfasapokkal lábak között) 8-an neveztek. Elsőnek K i s a s s z o n d y József érkezett be, ki a 140 cm. hosszú pályát 26 mp. alatt futotta de. A győző jutalmul egy csutorát nyert.

A versenynek hirdetett legutolsó pontja, egy a bicikly-fölvonulás elmaradt, mert már jó későre járt az idő, mire a seprversenyt befejezték. Ennek következtében a díjak kiosztása után a táncz vette kezdetét; a zenét a katonazenekar szolgáltatta hozzá; az anyagot pedig fele részben a jól trainirozott athlétái labak, így hát nem esoda, ha a világítás s a helyalkalmatlansága daczára is elég jól összetalok a talajt. A jelenlevő közönség — mintegy 800-an lehettek — legnagyobb része csak az éjjeli vonallal zónázott hazatelve.

— **(Kinevezések.)** A pécsi kir. törvényszék elsőke K r i g l Imre pécsi kir. járásbírósi díjtalan joggyakornokot a pécsi kir. törvényszékhez díjas joggyakornokká nevezte ki. — H a k s c h e r Ferenc siklósi m. kir. adóhivatalnok a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság-hoz negyedosztályu adótitészt nevezetett ki, helyébe Siklósi S z a l a y Alajos lugosi adótitészt helyeztetett át.

— **(A "Pécsi Dalárda" tavaszi estélye.)** mely szombaton este folyt le, jó ideig kellemes emlékü lesz arra a szép számú közönségre, mely a Scholz-féle söresaruokban sereglett össze — a farsang után talán először. Ez utóbbi körülmény hatása meg is látszott a közönségen, melynek különösen a szebbik fele erős tánczedvvel jött el az estélyre s talán ennek kell tulajdonitanunk azt a — mondhatnók udvariatlan — türelmetlenséget, mely a dalárda éneke alatt tapasztalható volt s mely minden művészi becsyágot — egyrésztől — és élvezni akarást — más részről — ignoraló oly nagy foku zajongásban nyilvánult, hogy a dalárda pompás előadása jórészt teljesen elzengethetté vált. A "Pécsi Dalárda" nem zenéraj-banda, a mely kedélyes purgereknek tart jó-rösszul betanult silányságokat, hanem művész-testület, mely — legalább az ő föllogása szerint — műtélő dalt élvezni akaró és emellett illemes kö-

— Bizony ezt a Kubát Mártont ki kell hagyni. Sok van annak a rovásán.

— Ugyan mi?

— Mi? hát nem elég az egymagában, hogy mértékelen, valóságos bünfészek az ő családjá?

— Hogy-hogy?

— No csak tudod, hogy 12 gyereke van, hát azok sem pottyanak az égből. Nem mértékétség ez! Tizenkét gyerek! Minden második évben egy-egy iker, jövőre talán már hármasával jönnek a világra újabb gytimölcei az ő bünös mértékételességének.

— De hát nem bün-e már maga az is, hogy megtelesgedett? Szabad egy irnoknak megbázasonni?

— Aztán micsoda pazarlás közt élnek odabaza! A spájzban szákszám áll a krumpli, meg a bab. Mi azt literszám vesszük a boltban. Én — mióta besugták nekem, hogy hogyan dözsölnek ezek a Kubáték — azóta esténtként beleskelődöm az ablakon. Már egy hét óta folyton, de folyton krumplit esznek. Egyszer edesen — másszor savanyton, egyszer paprikásan — másszor sterczenk, egyszer abálva — másszor megstíve. A mult héten bab volt folyton. No mit tetszik ehhez szólni?

Mi az ilyesmit egy héten egyszer szoktuk főzteni, ók az egész héten! A Kubát feleség észre is vette a múltkor, hogy én belesetom az ablakon, hirtelen lekapta a csuszpajzos tálat az asztalról, hogy ne lássam, hogy ók már megint krumplit esznek, pedig tegnap is az volt, meg tegnapelőtt is, meg azelőtt is.

— Igaz — igaz. Szörnyű pazarlás meg ott vége! A minap, hogy a pékbohban nem kapott az asszony kenyert, hát zemilyé! vitt. Hallott valaki ilyet?

— No-no! — csitítja az egyik mérsékeltebb ellenség — hát'zen kenyér helyett vette. Mit csináljon, ha nincs kenyér?

— Akkor ne vegyen semmit. Mondja otthon, hogy nincs kenyér s azzal vége!

— Az igaz, hogy az gazdaságosabb. — Hagyta aztán helyben a másik.

— Meg aztán való az egy irnoknak, hogy a múltkor szivarot a szájában?

— Talán kapta. Az irnokok szoktak kapni.

— Adta volna el! Vett volna rajta...

— Mit? Venni? Semmi venni! Az megint pazarlás. Neki nincs szüksége semmire. Tegye takarékpénztárba.

— Úgy van. Tegye takarékpénztárba! — Aztán tele van bünös hajlamokkal!

Képzeliék, a minap tovább félóránál folyton az Alt és Böhöm kirakatát nézte! Mit akarhatott ottan? Betörni akart! Vagy ha azt nem, hát a sok szép dolog annyira föllogítja, hogy nem tudja megállni, hogy ne vegyen meg valamit. Már most ha van pénze, akkor azt pazarolja el könnyelműen, ha pedig nincs, úgy bizonyosan sikkaszt.

— De hiszen nincs a kezére pénz bizva. — Szóal meg az előbbi mérsékelt hang.

— Az mindegy. Elsikkasztja az autografestéket, azt eladja, azon tezemti meg a pézút. Óh az ilyenféle emberek, ha egy félóránál állnak az Alt és Böhöm előtt, könnyen hajlanak mindenféle furlangos gazságra.

— Igaz, hogy mindezek nagy hibák, — szóalt egy eddig hallgatag városatyá — de azt meg ezeznél is nagyobbnak tartom, hogy az iskolába járó hat gyerek mindegyike után megfizette a tandíjat. Hiszen uraim, ez szantszándékos, mondhatnák: öngyilkos lépés a bukás örvénye felé! Uram, ezt nem teszi még egy háziúr sem, pedig hát az megtehetné; hanem kikönyöröl magának szegénységi bizonyítványt s úgy adja be iskolába a gyereket.

— Csakugyan, így kellene tennie! — Zogtára a kórus.

zönség ebbeli élvezetére tanulja be fáradtsággal, de odaadással jól megváltoztatott darabjait. Ha egyébről is, úgy már ezért a fáradtságért megérdemli, hogy meg is hallgassák előadását s ne viseltessenek az iránt oly goromba nem törődéssel. De a dalárda — mint mindig — ezúttal azért az egyébről is megérdemelte a meghallgatást; érte tudni illik a művészi előadást s különösen „Alt“-nak „Vinetá“-ját és Erkel Gyula „Ébresztő“-jét oly precizitással adta elő, a melyet az előbbinél csak Zürichben s az utóbbinál csak a debreczeni dalversenyen produkált. A közönség azon nagyobb része, mely oly valóban kedveli a dalt, zajos tapsokkal tüntetett a derék énekesek mellett. A dal-előadás előtt s közben az 52. gy.-ezred zenekara az „Orfeus a pokolban“ operett nyitányát s „A bolygó hollandi“ előjátékát adta elő dicséretes buzgalommal, valamint ugyanez szolgáltatva a dal után következő tánczhoz a zenét. A kedélyesség — a dalárda mulatságainak ez a kiváló saját-sága — természetesen a táncz alatt emelkedett a legnagyobb fokra; nem volt az a keringő, mazur vagy a legközönségesebb polka is, a mit 4—5-ször meg ne ismételtettek volna. A négyeseket mintegy 80 pár járta, a mi kellő képet nyújthat az estély látogatottságáról, habár ez a szám csak nagyon kis része annak, mely az étkezében szibongott. Nem tartjuk érdektelennek itt megjegyezni azt is, hogy ugyanekkor folyt le a szinkörben a „Belleville“ szűz“ premier-előadása is, még pedig szűz volt ház előtt s azért a dalárda estélyen a Scholz sör-szarnokának minden helyisége szintén tömve volt s a közönség kicsinylette a helyet. De keveslet az es-tély tartamát is, mely a katonabanda udvari-lansága folytán csak éjfél után két óráig tar-tott, holott a közönség — a milyen tánczot jó kedvében volt — még minden áron tánczolni akart, legalább is reggeli 4-ig; így azonban — mivel katonabácsiék kapacitálhatatlanok maradtak — kénytelen volt beérni azzal a — szerinte — kevés tánczozással is és ebbeli kedvét máskorra hagyni. Hanem azért a mulatni vágyó kedélynek ennyi is jól esett s a közönség a leg-jobb hangulatban oszlott szét.

— **(A peronospora-fecskendővel való bánásmód)** begyakorlása végett Vá-sár helyi Gerő hegybiztos és a városi amerikai telep munkavezetője májtól kezdve három napon át — tehát még csütörtökön és pénteken — az amerikai telepen gyakorlati utmutatásokat

— Ejh! de ne feszegessük tovább a dolgot. Elég az hozzá, hogy a Kubát az egy borzasztó ember! Annak még egy forint sem lenne elég, nem ám 80 krajczár! Azért hát azt nem is érdemli meg. Ajánlom uraim, hogy buktassuk ki. A Heckfuss Tamásnak egy gyereke van s annak pénze is van, az tehető ember, az kibírja az irnoki állást a hozzá méltó külső fényvel. Ő bizonyára nem fogja elsikkasztani az autografesteket, hogy az Alt és Böhm-nél vegyen valamit. A felesége szép hozományval ment hozzá. Ez már való irnoknak. Ő jog majd ebédeket is adni a mi tiszteltünkre, ez a Kubát nekünk soha se adott még egy rongyos paprikást sem; egyetlen egyszer volt nála vendégség, az is a keresztkomája tartotta.

— Ki kell buktatni! — Süvöltött az ellen-tábor s bosszú líhege távozta a „Három cserép-pipá“-ból.

A komám pedig nekem mindezeket elmondta. Azóta nem eszünk mindennap krumplit, hanem főlváltva: egyszer krumplit, másnap babot s így tovább; ezt is nem veszem számszám, a hogy olecsóbb, hanem a boltból literszám, a hogy drágább. (Hja fényt kell kifejezni, az állás így kívánja.) A gyerekek számára gondoskodtam szegénységi bizonyítványról; szívtam nem szívok,

ád. Mivel a pécsi hegyek között nagyon is sür-
rűn mutatkozik a peronospora penészgomba s a gazdák a védekezés módjával meglehetősen ismeretlenek: nagyon kívánatos, ha a gazdák vagy maguk lemennek, vagy vizezzelreiket kül-dik le a fecskendővel való bánásmód elsajátítá-sára. Ezt a módot annyival is inkább kell avat-tott kezekből látva megtanulniok, mert nem kö-zömbös dolog az, hogy a használandó szerből mennyit és mily mértékben alkalmazzanak a szőlő-levelekre. A kezelésben ügyetlen munkás többet érhat a fecskendezéssel, mint maga a peronospora, ha t. i. nem kellő arányossággal végzi a fecskendezést. A munkavezető a jelzett három napon egész nap szolgál utmutatással s így bárki is akkor mehet a telepre, mikor ideje engedi.

— **(Az új színház sorsa.)** A színház helyének és beosztásának tárgyalására kiküldött bizottság vasárnap tette meg jelentését a szin-
ldögyi vátoztmányoknak. A választmány — Kar-dos Kálmán főispán elnöke alatt — minden pontjában elfogadta a bizottság javaslatát, melyet változatlanul múlt számaink egyikében ismer-tettünk. Az ott jelzett vázlat-terv elkészítésére országos pályázatot fognak hirdetni három szak-lapban a már felsorolt pályadíjakkal. A pályá-zók július 15-ig tartoznak benyújtani vázlat-
terveiket és a költségvetést, mely 150—200 ezer forint keretén belül készítené el.

— **(Halálhöz.)** Özv. Grünhuth Mimi — Grünhuth Ignác pécsi ügyvéd édes-anya — szombaton, 72 éves korában elhunyt Pécsen. A boldogult vasárnap délután kísérték nagyszámu ismerősök részvételével az izz. sarkterbe. — **Pete Francziska** — **Pete József** pécsi születésű jelenleg Amerikában San Joseban tartózkodó iparos neje — mint egy San Jose-ból hozának érkezett értesítés jelenti, 34 éves korában elhunyt. Pete József kivándorolt polgártársunk a Pécsen lakó nagyszámu ismerő-seinek ez úton adja tudtára az őt és 4 gyermekét ért csapást.

— **(Az árvapénztárak s a telek-
könyvi hatóságok.)** A miniszter helyett Czorda államtitkár rendeleti úton figyelmezteti a bíróságokat, hogy az árvásekeztől kölcsön-
ügyekben töltik ki minden jelzálogi bekebelezést gyorsan teljesítették a teleknyvvizetők által. Az eddigi késedelmes eljárás volt oka annak, hogy a kölcsönkérők felek, kiknek gyorsan kell a pénz, inkább fordultak hitelért magasabb kamatot ki-vánó pénzüintézetekhez, mint az árvapénztárakhoz.

— **(Mely községek kerülnek az idén helyszínelés alá?)** A VI. sz. magy. kir. kataszteri helyszínelési föllügyelőség által hozának beklüdtött jegyzék szerint a folyó évben a kataszteri helyszínelés, esetleg újból osztályba-sorozás a következő községekben s az alább

ha kapok egyet, azt eladom 3 krajczárért a kiadónak s a 3 krt beteszem a póstatákarék-pénztárba; a zemélyere rá sem nézek, az Alt és Böhmöt messze elkerülöm, nehogy büns szándé-kaim támadjanak. **Meg** gyerekek se született azóta — de már azt a jószágos Istenre bízom, hogy adjon e még vagy ne adjon. Én bele nem koutárkodom az ő teremő keze munkájába.)

*
Meg volt a tisztújítás is, a Heckfuss 12 szóval maradt el a hátam mögött. Épen tizenkét gyerekek van. Talán az ő szavazatuk döntötte el a sorsomat? Nem. — Tizenkét apa szívének a szava adta vissza a kenyeremet.

Mikor hazamentem, a gyerekek még mindig bögték. Akkor mondtam nekik, hogy: „Ne pityeregjetek, holnapról kezdve megint lesz aufzug a krumplin.“ Ettől az a csodolatos gyermeki kedély menten kiderült. Megértették ebből, hogy megmaradtam a városnál. Örömlükben rám ugráltak s közösen elhatározták, hogy ma nem esznek mást, csak levest meg kenyeret; hadd maradjon a krumpli egészen nekem, hadd lakjam már egyszer jól, legalább ma, a tisztújítás napján.

Igy laktam én jól egyszer igazán a — gyerekeim jóvoltából. Én a nagy dicsőség!

Dr. Muki.

megjelölt sorrendben fog megtörténni: Mekényes, Szász, Kóc-Rózár, Tóff, Marócz, Köblény, Kapos-Szekes, Jágónok, Meződ, Vásáros-Dombó, Gerényes, Nagy-Ágh, Vaszar, Szalotnak, Jánosi, Német-Egry (Battyány), Mágocs, Nagy-Hajmás, Bikal, Csikós-Fóttós, Mocsoldal, Lovász-Hetény, Borjad és Rác-Meske.

— **(A múltkori vihar Eszéken.)** Az a hatalmas vihar, mely jégesővel keverve nálunk is megmutogatta erejét, Eszéken szörnyű gorombán dühöngött. Oly erővel rantott le tőlünk Emlék városára, hogy ott a várbeli plébániatemplom kupoláját keresztetűl lesodorta; emberben nem esett kár.

— **(Sétatér-zene.)** Az 52. gyalogezred zenekara csütörtököt kezdve — minden csütörtökön délután — a sétatérre séta-zenét tart. A zene május hóban fél hat órakor, a következő hónapokban 6 órakor veszi kezdetét.

— **(Tanítóköz tisztelgése.)** Azon alkalomból, hogy Aidingger János kir. tanácsos polgármester, mint az iskolaszék elnöke, a polgármesteri állásra egyhangulag ismét megválasztott, a pécsi közs. tanítótestület múlt szombaton tisztelgett. A testület vezetője Schindler István igazgató tolmácsolta a testület érzelmeit. Aidingger ez üdvözlésre meghatottan és elismerő szavakban válaszolt, biztosítván a testületet jóindulat támogatásáról és hogy az ügyet ezentúl is oly odaadással fogja szolgálni, mint eddig. Beszéd végzetével a testület tagjaival kezét szorítva szívélyesen bocsátotta el a tisztelgő testületet. Ugyanok az alkalmat használta föl a testület, hogy a közszertetben álló főjegyzőnél: Majorossy Imréné is mint az iskolaszék jegyzőjénél újból történt megválasztása alkalmából tisztelgejen. Itt is a testület elnöke üdvözölte a megtiszteltet, a ki igen szívélyes s barátságos érzeltek tolmácsolásával fogadta az üdvözlést. És ezzel a kölcsönösen jó hatást keltő tisztelgés véget ért.

— **(Kozma Ignác hagyománya.)** Nélai Kozma Ignác, volt pécsvárosi jómódu polgár és bizottsági tag végrendeletében 4500 frtot hagyott emberbaráti célokra. Így a „Rudolfinum“ árvaház alapjának „Kozma Ignác alapítványa“ címűen 2000 frtot, a városi szegényeknek 500 frtot s a szigeti külvárosi temetőben építendő kápolnára 2000 frtot hagyott.

— **(A siklósi márvány az új országházban.)** A fővárosban épülő új országházhoz Siklósról viszik a szükséges vörös márványt, a hol a márvány e fajtája a legjobb minőségben található. Schulz siklósi kőfaragó szállítja Budapestre a márványt. A „Siklósi Vedeke“ megjegyzi, hogy a siklósi hegyekben a vörös márványon kívül a legszebb csillagásu narancssárga márvány is van, mely csiszolva igen szép; van aztán ott még szürke márvány is, de hiányzik a vállalkozó szellem, mely e kincseket ismertekké tudná tenni és értékesíteni. Eddig csak a vörös márványt törték kis mértékben sarkerekké készítésére.

— **(Hadgaggyastánok majálisa.)** A „Baranyamegyei Hadastyan Segélyző-Egylet“ saját alapja javára május hó 18-án az tiszgöhi erdőben majális rendez. A kirándulók a Siklósi-utca 20. számú házában udvarában gyülekeznek és délelőtt 10 órakor indulnak az tiszgöhi erdőbe. A délután folyama alatt különböző szórakoztató játékok rendeztetnek. Tekepályadobálás, kés-játék karika-vetéssel és táncza. Este tűzijáték. Az erdőben a fűtak lapinokkal és görögfüttzel világítottatnak ki. Az ezen alkalommal használt lámpionok a jelenlevő közönség között hazamenekor szétosztatnak. (Ha ugyan a szétosztás előtt a t. z. publikum már el nem illan velük. A szedő.) Belépti jegyek 20 krajjal előre válthatók: Kószl János, Tiglman Alajos, Gyimóthi Gyula és Rézbányai János kereskedéseiben. — A majális napján délutáni 6 óráig a pénztárnál egy jegy ára 30 kr., gyermekjegy 10 kr. Föllülvitéseket köszönettel fogad az egylet. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság június hó 1 én tartatik meg.

— **(Mikor kezdik meg működésüket a királyi táblák.)** A táblák szétosztására vonatkozó törvényjavaslat letárgyalása után az a kérdés foglalkoztatja a jogászörököt, hogy az új kir. táblák mikor kezdik meg működésüket? A táblai bírák különösen kíváncsiak a terminusra és e kíváncsiságuk kielégítésére furlagdos módot eszeltek ki, hogy miképen tud-

jak meg a tabiak működésének kezdetét. Az „Ügyvédek Lapja” elárulja e furlangot. A budapesti kir. tábla ugyanis a főhelyiségen kívül négy helyiségben van elhelyezve, a melyekért a kormány évenként 7400 frt bért fizet. Ha már most, mint tervezve van, az új táblák 1890. évi november 1-én kezdenék meg működésüket, akkor az igazságügyi kormánynak a négy berheliséget május 14-ig föl kellene mondania és ha ez megtörténik, a decentralizáció még ez évben végmegy. A fölmondás mindeddig nem történt meg.

— **(Szerecsélenség egy uszályhajón.)** A múlt csütörtökön ejzel 11 órakor a Mohácson horgonyozó „Achilles” nevű vontatógőzösön a hajó személyezete avval foglalkozott, hogy a 393. számú uszályhajót a vontató gőzshöz kapcsolják. Munka közben azonban az egyik kőtelék, mely úgy látszik már rozszant állapotban volt, eltörtött, minek folytán a kőtelő oly erővel ütötte le az uszályhajón levő N i k o l i c s István nevű matrózt, hogy az fejével a horgony csavaróra esve, az esés által szenvedett ütés következtében szörnyet halt. Az „Achilles” kapitánya, G r u b e r Károly másnap reggel ez esetről személyesen tett jelentést a mohácsi járásbírósnál melynek vizsgálóbírája, dr. Dobi Imre nyomban megkezdte a vizsgálatot és még az nap kihallgatta a hajó személyeztet annak kiderítése végett, vajjon terhel-e valakit oly vétkes mulasztás, mely a szerencsétlen matróz halálával okozati összefüggésben van.

— **(A mohácsi-pécsi vasut)** 1889. évi üzleti eredményeiről a következőket közölhetjük: Bevételek: Szállítási bevételek 878,877 frt 57 kr, különféle 19,483 frt 82 kr, együtt 898,361 frt 39 kr. Kiadások: Általános igazgatás 24,181 frt 87 kr, pályafelügyelet és tentartás 81,487 frt 15 kr, forgalmi és kereskedelmi szolgálat 135,998 frt 18 kr, vontatási és műhelyi szolgálat 91,842 frt 88 kr, anyagszerkezési szolgálat 8,137 frt 93 kr, különféle kiadások 83,127 frt 36 kr, együtt 424,775 frt 47 kr, fizeti fölösleg 473,585 frt 92 kr. A tavalyi adatokkal való összehasonlításból kiderült, hogy az idén az összes bevételek 19-55%, kal emelkedtek az összes kiadások pedig 2-16%-kal szaporodtak. Az 1889. évi üzleti fölösleg azonban 41-09%-kal kedvezőbb az előző évinél.

— **(A régi egy forintosok.)** A régi, vagyis az 1882 évi január hó 1-től keletkezett osztr. ért forintról szóló államjegyek csak f. évi június hó 30-ig fogadtatnak el fizetéseket valamennyi állampapirtárnál és hivatalnál. Julius 1-től 1892. évi június hó 30-ig a magyar korona országában fizetéseket már csak a központi állampapirtárnál Budapesten fogadtatnak el. 1892. júl. 1-től 1893. december hó 31-ig a bevondandó egy forintosok kicserélése már csak a közös pénz ügyminiszterhez intézendő bélyeges kérvény alapján történik.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **Színészet.** Pénteken Lope de Vega „Király és pór” című közel háromszaz év előtt megírt klasszikus vígjátéka került szíre udjónság gyauant meglehetősen számu közönség előtt. A hírneves spanyol írónak e nagyszerű gondolatokkal s eszmékkel telt darabja méltán megérdemelte volna színészeink részéről azt a fardasztadot, hogy azt valamivel nagyobb gondnal tanulják meg, mint tették ez alkalommal; ugy elrontották, hogy az egész előadás majdnem élvezhetetlen volt. Tudna ez a társulat — s párszor meg is mutatta, hogy tud — meglehetősen magas művészi fokot álló előadásokat is produkálni, hanem úgy látszik a legjobb érőnél néha absolute hiányzik a jóakarát. Az öreg pór, Jeangomard személyesítője D e z s e r i egy nyafogós öreget tüntetett elő szerepében, pedig a költő épennek szája adta legszebb eszméit, melyeket nem értett volna kellően kidomborítani. K á d a s (IV. Henrik francia király) csak amolyan közönséges iparlovagunk vált volna be. D e z s ö (ndvári marschal) szintén nem nagyon erőltette meg tehetségét. A nőszereplőköl ugyanazt mondatjuk el. Kívánatos volna, hogy közönségünk ez évben mennél kevesebb ily előadásban részesüljön.

* Szombaton ismét egy udjónság adatott elő, Millőckernek „A belleuillei szűz” című operetteje. Szövege, mely Cöck Pálnak hasonló című regénye után készült, meglehetősen nagy — de operette illő — ostobaságok tárházát

foglalja magában. A belleuillei szűz, kit a legszelidebb leányzónak tartanak, egyre-másra adja a rendezvony kat s ezért tejestevőnek, ki mind ezeket magára vállalja, kell bűnhődnie. Midőn ez e miatt a házból eltávolították, ennek kedvese öt bűnösnek gondolva a belleuillei szűz kezét kéri meg s mar-mar házasságra kerül a dolog, azonban a menyasszony megtudva föllegyének tevédsét, egy erőll, valamint a többi kőrőiről is lemond, a ruinált gróftól pedig, kit szülei akarnak reatukálni, visszautasítja. A darab zenéje kellemesnek mondható, újság azonban nagyon kevés van benne, mert a legutóbbi zenerész régi Millőcker-áriak fölújításából áll. Az előadás kielégítő volt. P a j o r Emilia, mint a belleuillei szűz a régi kedves alaknak mutatkozott, bár eneke kissé fogyatékos volt. Ugyanez mondható H e v e s i Jankáról (Adrienu, virginiai tejestevére) is. A négy kőr szerepében D e z s ö (De Satorian gróf), P o l g á r (vértés-strázsmester), G e r g e l y (Virginia atya) és B o d r o g h i n é (nagyúné) mind jól voltak. — A közönség zutalóság töltötte meg a házat s hálás tapsviharban részesítette a sikerilttebb részeket.

* Vasárnap a S á r g a c s i k ő került szíre szűfolt — karzat előtt; hétéfn: a „Belleuillei szűz” második előadása volt nagy közönség je lenletében, mely jól mulatott az operette bohóságain és sokat tapsolt P o l g á r kuplénak. Az előadás körülbelül az első előadás színvonalán állott.

VEGYESEK.

— **A triesti általános biztosító-társaság** (Assicurazioni Generali) f. é. április hó 29-én Triestben tartott 58-ik közgyűlésen betérjesztette az 1889. évi mérlegét.

A közgyűlésnek tett jelentéséből értesülünk, hogy az életbiztosítási ágban a díjtartalék 2,046,093 frt 42 krral szaporodott és 1889. december 31-dikén 26,634,162 frt 01 krra emelkedett, míg az 1889-ben ujjonnan kötött biztosítások összege 16,225, 817 frt 85 krra rugott, miált az 1889. december 31-dikén érvényben levő biztosítók tőke összege 116,904,648 frt 39 krra felszaporodott.

Az elemi biztosítási ágazatokban a díjtartalék 2,194,541 frt 21 krt tesz ki, míg az 1889. december 31-dikén a jövő évekre érvényben maradó díjkötelezvények összege 23,544,053 frt 22 krra rüg.

Az értékpapírok arfolyam ingadozásának fedezésére szolgáló tartalékalap 253,855 frt 74 krral szaporodott és 1889. december 31-dikén 1,190,453 frt 60 krra emelkedett, noha a kisorsolandó értékpapírok csak is névértékűl tettek a a mérlegbe felvéve.

A köcsésített nyereségartalék elérte az alapszabályozint magasságot 2,625,000 frttal, míg az ingatlanok tartalékalapja 1,289,480 fat 92 krra emeltett.

Az 1889-ben kifizetett károk összege: 10, 114,545 frt 47 kr. A társaság alapítása óta egész 1889. december 31-dikéig 227,371,940 frt 22 krryit tekintélyes összeget fizetett ki károk fejében. Ezen összegből 139,041 kareset 42,396,621 frt 32 krryit kárterítéssel hazankra esik.

Az összes biztosítélti alapok 2,388,389 frt 32 krról 40,758,238 frt 42 krra emeltettek és a legjobb értékekben vannak elhelyezve. Tiszta nyereség fejében 653,438 frt 48 kr. lön kimutatta, miöl minden egyes részvényre 106 arany forintny — 265 frankny jutalék esik.

Mint ismeretes, az Assicurazioni Generali életbiztosított teleinek érdekében már évek előtt elhatározta és alapszabályainak 43. §-a értelmében keresztül is vette, hogy az életbiztosítási ág díjtartaléka a B) mérleg szerint egészen külön kezeltek és külön számoltatik el, és, hogy az alapító és a nyereségtartalékok telét kizárólagosan az életbiztosítottak javára külön leköltötte. 1889-ben nevezett intézet az életbiztosítási társzaja érdekében még egy igen nevezetes és fontos lépést tett előre, a mennyiben kijelentette, hogy az életbiztosítási ág különös érdekében a jégbiztosítást üzlektöréből kizárja és azt mint a baleset ellen való biztosításnal tette, egy külön és czéla szolgáló intézetnek atengedi.

Ez által a triesti általános biztosító társaság üzletelti még is azon helyzetben vannak, hogy összes biztosításait a nevezett intézet ügynökei által helyezhetik el jól és megbízhatóan,

mert a mit a baleset ellen való biztosításokat az „Első o. általános baleset ellen biztosító társaság” által intézteni el, ép ugy utalja a jégbiztosításokat a szintén általa támogatott „Magyar jég és viszontbiztosító részvény-társasághoz” elintézés végett. Minthogy, mint ismeretes, ezen két intézet mindegyike egy-egy teljesen befizetett millióra rugó alapítóke és az Assicurazioni Generali jól kipróbált ügynöki hálózata feletti rendelkezik és azonkívül az anyaintézet szolid elvei szerint kormányoztatik, nevezett két társaság is azon kellemes helyzetben van, hogy biztosítási aigaikban a legmesszebbre terjedő biztosítékokat képeket nyujtani.

— **A megzavart emésztés** (székrekedés) komolyabb következményeket vonhat maga után, mint az e bajban szenvedők letöbbsze gondolja. Egy-kötürteket s fájdalmak, mint; vér-torlás, szédülési rohamok, fejfájás, szindobogás, felfúvódás, ét-vágytalanság, laukadság, stb. jelentkeznek, a nélkül, hogy az ember tudná az okat. Azonban, ha a gyógyszertárakban kapható, Brandt Richard gyógyyszerész-féle valódi svajci labdacso (egydoboz ar 70 kr.) hasznalatával a megzavart emésztést rendbehozhatk, az e bajból eredő kór tüneteket is elenyéztetik. De mindig, csak is a felér keresztül vörös mezőben, s Brandt Richard névaláírásával, mint védő-jegyvel, ellátott dobozokat kell kéri.

CSARNOK.

Lélia és Amadil.

— Elbeszélés. Irta: Karay Anna —

(Folytatás.)

V.

E naptól fogva Lelia jobban ügyelt reájok, de nem vett észre semmit. Oly szeretetteljes volt Valdemár o hozzá s oly tartózkodó Amadilhoz, hogy gyaujny lassankint ismét eloszlott.

Szerette mind a kettőt, nem tudta rólük föltételezni, hogy míg szemben a figyelem s gyöngédség minden jelével elhalmozak; hata mögött szíve legszentebb érzelmében tudják megcsalni.

Ezek után Lelia édes anyjával pár napra a városba utazott egyet-mást bevasárolni, mi a kelengyéhez szükséges. De ügyeiket hamar elintézté, már másnap egész esendően baza utaztak. Míg anyja a csomagok bontásával foglalkozott, Lelia ledobva kalapját s úti köpenyét, Amadil után tudakozódott.

— A kertben van, — szölt Róza, a szobaleány kedvetlenül slátva, hogy Lelia futni akar, megfogta kezét s szomorú tekintetűl vetve rá, halkán szölt:

— Ne menjen kisasszony... inkább föl-hivom...

A leánya megülközve nézett reá.
— Mire való volna? Majd lemegeyk hozzá magam.

Ezzel gyorsan lesietett a lépcsőn. De a leány szava fülebe csengett szüntelen. Miért akarta föl-hívni inkább maga? miért ne menjen ő?... Lassu, esendes léptekkel ment végig az úton, midőn egy lugasból Valdemár hangja ütődött föléhez.

A kigyó egyszerre fölité fejét... Szíve nagyot dobbant, — tehát Valdemár is itt van...

Meglástita lépteit, nesztelenül egyet került s egészen a lugas mögé lopódzott. Ep Valdemár beszélt.

— Nem Amadil, az nem lehet, annál sokkal becsütelsebb ember vagyok. En Istenem, mi lenne ő belőle, ha ily rútul kijátszanók?...
— Mi lenne... hat mi lenne?... Megharagudna rád és aztán elefedne. Te mindig csak Leliát hozod elő, engem soha. Azt mondod, hogy imádsz, de az én bánatommal nem törődsz. Hát kevésbé szeretlek én, mint Lelia? Hát kisebb az én bánatom, mint az övé? Oh ne mond, hogy szeretsz, imádsz, balga volnék, hogyha el-hinném, mert ha szeretnél, ha csak úgy szeretnél, miut Leliát, kibem saját szavad szerint csak gyermekekkori játszóatársadat, csak egy angyali jó lelket látsz, úgy nem kívánád nekem azt a poklot, hogy hallgatagon nézzem menyegződet, hogy elkísierjem az oltárhoz azt a leányt, kinél én százsorta jobban szeretlek s kinél te engem — ejh, dehog szeretsz, ha ezt kívánhatod!

— Amadil, igralmazz, ne könyezz, nézd, már úgy is félig örült vagyok!

— Mi lenne ő belőle? De azt nem kórded, mi lesz én velem? Bár hagyat volna múltkor a mélységbe esni! az a szikla könnyő-rületebb lett volna, mint te, mert egyszerre

zúta volna szét szivemet, míg te izenkit téped össze... De mit törődöl te azzal? csak Lelia szeméből ne hulljon köny soha, mind törődöl, ha akar a halál angyalával kötik is frigyed? — És azt mondod, hogy szeretsz, imádsz!

Lelia nyitott ajkakkal, megdermedve figyelt s szive oly nagyokat dobant, hogy szeme elhomályosult s teje megszárdult.

Hallotta, hogy mind a kettő zokog, hallotta, hogy Valdemar Amadil lábait bizi magát.

— Oh Amadil, im itt vagyok lábaidnál, tiporj el, vagy emelj föl, tégy velem tetszésed szerint! Légy angyal, vagy ördög, nem kérdzem, vigy menyorszába, vagy vigyél a kárhozatba: veled megyek! Hatalmadban vagyok, parancsolhatsz velem, mond, mit tegyek? — megteszem én bármit kívánsz, ha a vérpad lép-csőjére vezetsz is!

— Nem vérpadhoz vezettek én, boldogságunk diadalkapujához, csak bizi velem magad. Nincs okod félni semmitől, nem kívánok semmi rettenést. Először is igyekezz tudtára adni Lelianak, hogy őt többé nem szereted, hogy megbántad szándékodat és nem akard őt nőül venni. Igyekezz előtte mentől kiméltlenebb és mentől durvabb lenni, igyekezz megbántani, igyekezz sérteni, hogy önkényű legyen kényszerűve gyűrődni visszaadni.

— Oh jaj, Amadil, mily sokat kívánsz! Mondj inkább, hogy öljem őt meg és szivesebben megteszem.

— Őni? hova gondolsz? oh nem, hád éljen ő szegény, hisz a legnyomortulabb fegy is örül életének. S ne főlj, nem fog soká búsulni. Belátja, hogy igazad van, hogy ő nem illik oldaladhoz, belátja szegény nyomorék, hogy neki örültség szeretnie...

Lelia úgy érzé, hogy elfutad; egyik kezét nyitott ajkára, másikat szívére szorította, hogy annak fülököl pillégesen s ennek lazongó dob banasa el ne árulja őt — és labhegyen rohan el onnét, úgyve láthatatlan daemonoktól, maga sem tudta merre.

Futott, futott mint az üldözött a parkon, kerten át ki a szabadba, nem látott, nem hallott semmit maga körül, midőn kissé eszméletre tért, a hegy lejtőjén találta magát.

Egyedül volt. A verejték gyöngyözött homlokán, keble az izgatottság- és futástól fuldokolva pilléget, meg kellett állania.

Minden esendes, lehangolt volt körülte, a nyári nap égetően süttöt fejére, az őszi szatnya növények megerzselten hajoltak a porba, még egy bogárka sem volt látható, az is elbujt a forró fővény alá, a hűvös föld mélyébe.

Olyan jó lett volna kissé pihenni; de megcsendült fülében újra azoknak a biborajkaknak dallamos, de karhatos szava:

— Szegény nyomorék!... hisz neki örültség szeretnie!

Míntha kétélű tört forgattak volna meg szívében, odakapott mindkét kezével, aztán rohan, rohan megint a hegyen fölfele, mintha valaki üzné a megszakadásig. Végre fölért a hegytetőre, hol egy sürti kis erdő hivatogott tártá felé mozdulatlan, portól lepet lombjait.

A lánykát oda vitték tartorgó lepte, befutott a sűrűbe, de ott már nem bírta tovább, végkép kimerülve összerogyott.

Pár lépéssel előtte mint olvasztott gyémánt, csevegve, susogva futotta a hegyi patak, medrében minden homokszem látszott; Lelia odavánszorgott hozzá, úgy égetté, fojtotta valami, mintha kebleből egy izzó vulkan akarna kitörni, oda bajta égő arcát a kristálytisza víz fölé és ivott, ivott molón, sebesen...

Kimerülten hájtá fejét a puha fűbe, a jég-hideg víz mintha elvágta volna titját a lázongó, forró vérnek, megborzadt s tagjait dermedni érzé... De nem soká tartott a jótékony zibbadás; mintha emberi nyulven susogott volna a patak, mintha a fűszálak és a közte siető hangyák csak ez egy mondatot zúgtak volna fülébe: — Szegény nyomorék!... neki örültség szeretnie!

Oh hát miért teremtett akkor az a hatalmas, igazságos Isten e nyomorék kebelbe érvő szivet!?

Elrejté arcát a fű közé, — most már legalább voltak könyvei, — zokogott szivszakadva.

— Oh Istenem, hát miért nincsen az ilyen szegény nyomoréknak a szíve köből?... miért kell annak is ép úgy dobognia, mint a többieknek, kinek nincsen tiltva hinni, remélni és szeretnie?...

Sokáig feklődött ott a nedves, hideg földön, sokáig zokogott, a merev, hideg fűszálak meghajoltak, az erdei kis vadvirágok elfonnyadtak izzó arca torró könyvitől.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Tapasztalataim a francia barackfa tenyésztése körül.

A nyésés.

Sokat lehetne még az ültetésről beszélni, de a lap kerete nem engedi, hogy minden aprólekos részletre kiterjeszkedjem s azért áttérek a barackfa nyésésére.

A barackfa nyésése azon művelet, mellyel tapasztalásom szerint a legnagyobb hibákat szokták elkövetni s a mihez legkevesebbet értünk.

Nagyon sokan vannak, (még a professzionatus kertészek között is nem egyvel találkoztam) kik azt hiszik, hogy a barackfa nagyon szereti a „nyésést” s ez okból a szerencsétlen fácskát évről-évre kegyetlenül levagdallják. Vannak azonban olyanok is, kik meg egyáltalán nem nyésik meg a francziabarackfát. Tapasztalásból mondhatom, hogy sokkal helyesebben jár el az, ki nem érte a nyéséshez, csak a száraz ágak kitisztítására szorítkozik mint az, ki fáját tovább ére erősen visszanyesi, mert faja bizonyára erősebb és s gyümölcsöt is terem, míg a rosszul nyéső gyakran agyon nyesi a fáját, még mielőtt gyümölcsöt hozhatott volna.

Annyi bizonyos, hogy sem az egyik, sem a másik a nyésésről és annak czéljáról homályos szemtelment sem bír.

A nyésés czélja a gyümölcs-képződés és a hajtások között a helyes arány fenntartása és ezáltal a fa tartósságának biztosítása egyrészt, másrésztől a gyümölcs nagyságának és szépségének előmozdítása.

A nyésés által ugyanis a termőbimbókat a száksághoz (a fa erejéhez képest) kevesbítjük, ezzel a fa erejét kiméltjük s azt a korai kimerülést megóvjuk. Semmi sem öli meg oly hamar a barackfát, mint a túlságos virágzás és a túlságos gyümölcs-képződés. Bizonyára lesznek t. olvasói között olyanok, kik tapasztaltak, hogy egyes barackfák, melyek tele voltak virággal, vagy a virágzás közben vagy már a gyümölcsképződés alatt, mintha a szél ültette volna meg őket, hirtelen elszáradtak. E tünetmennynek rendszerint oka nem más mint az, hogy a fa túleröltetve teljesen kimerült.

De a gyümölcs nagyságára és szépségére is nagy befolyással van a helyes nyésés, mert ha a barackfa termő bimbóit kevesbítették, ezzel már a fa erejének egy részét megtakarítjuk a gyümölcs nevelésére, mely természetesen a fölös természet elváltatása által mennyire kevesebb lesz ugyan, de annál szebb és nagyobb. Még egy fontos czélja van a nyésésnek, t. i. a kitermelt ágacsok helyének utjakkal pótlása, mi különösen a redély fáknál bír kiváló jelentőséggel; míg a szabadon nevelt fák nál legálább annyit enged elvárunk, hogy faink alsó ágai is folyton termők maradnak s nem néznek úgy ki mint a seprő.

Az úgynevezett téli nyésés*) ideje február hónap 1-től márczius 15-ig, mert ekkor már kis figyelem mellett a termő bimbókat a rügytől mindenki megkülönböztetheti. A ki a hideget kiállja, az már januárban is nyésethet.

Fennebb mondottuk, hogy az elültetett fiatal barackfát néhány szemre visszanyessük, tehát nagyon visszavágjuk.

Enek oka pedig abban rejlik, hogy a fiatal csemete ereje a meggyökerezés lefolyása alatt ezáltal nagyon igénybe véve, nem lenne képes az összes szemeket v. rügyeket kellő hajtásra bírni s ezért helyes dolog a nyésés által annak működését lehetőleg kevés hajtásra, illetőleg rügyre összpontosítani.

A fiatal csemeténél a nyésés által adjuk meg a fa alakját — ezzel neveljük a csemetét fáva. — Az ültetés évében a meghagyott néhány szemből tetszés szerint 2—4 vezér ágat tartunk meg, a többi hajtást természetesen már évközben lecsipkedés által korlátozzuk. A második évben a vezérágakul kiválasztott hajtások fölött levő csonkot egészen eltávolítjuk s a hajtásokat a száksághoz képest legfeljebb $\frac{1}{2}$ részével a hajtás hosszúságának egy egészséges rügy fölött

résznt levágjuk. Ezzel biztosítjuk a vezérágak további fejlődését, de már kaptunk számos mellék hajtást is, melyekből tetszés szerint a mellék ágakat nevelhetjük. A harmadik évben a vezérágak előző évi hajtását úgy az oldalágakká szánt hajtásokat $\frac{1}{4}$ részsel megkötítjük, az apró most már termő ágacsokat pedig 3—6 szemre visszanyessük akként, hogy a végzem lehetőleg lelvészem, vagyis rügy maradjon. Ezt az eljárást folytatják hat-hét évén át, mialatt a barackfa nevelése tart.

Nyolcz-tíz év alatt a barackfa teljesen ki fejlődött s eléri férfi korát. Az ilyen fául az úgynevezett téli nyésést februárban vagy legkésőbb márczius hónap elején akként teljesítjük, hogy e vezérágak, úgy az oldal- vagy gerinczágak új hajtásait alkalmas rügy fölött levágjuk és pedig, ha az előző évben erős hajtást hozott, azt hosszabbra hagyva, ha azonban gyengébb volt a hajtás, akkor rövidebbre.

A fán levő apró tollnyű vastagságú előző évi hajtásokat, melyek a termő ágacsokat képezik, egyenként akként nyessük meg, hogy azon 3—5 termő szem maradjon s a végzem akár egyes, kértzius hónap hármas, de minden esetben lehetőleg lelvészem legyen. A lelvészem vagy rügy a bimbótól ekkor már könnyen megkülönböztethető, mert az előbbi hosszukás és hegyes véggel bír, a termő szem v. bimbó pedig gömbölyded alakú. Gyakran találunk a kifejlődött fán, különösen az erősebb ágakon, alig 1—2 hüvelyk hosszú s a hegyén 4—5 bimbóval ellátott ágacsokat is (csokorág). Az ilyen ágacsokat teljesen meghagyjuk, mert ezek a legjobb termő ágak.

Van azután olyan ágacska is, melyen termő szem nincs, azt egyékes szemre visszanyessük, hogy a következő évre az aghoz közelebb eső szemből termő ágacsokat kapjunk.

Ha csupa bimbó van a termő ágon, akkor a hatodik bimbó felett nyessük le, vagy esetleg egészen meghagyjuk. Kitérő szakemberek állítása szerint egy termő ágon két gyümölcsnél többet nem kell hagyni. Minthogy azonban nem minden virág hoz gyümölcsöt, óvatosságból a nyésésnél tanácsos több bimbót hagyni, mert a fölleséget később is le lehet, sőt kell is levágnálni.

A nyésés tehát nem terjedhet másra, mint az előző évi hajtások terszerlű megőrvítésére és a mi önmagától értendő: a száraz ágak kitisztítására.

A nemessített barackfa már a harmadik évben teremni kezd; azonban tanácsos kimélni a fácskát s elég ha legfeljebb három darabot hagyunk meg. A következő vagyis 4-ik évben 10—15 drbot s aztán évről-évre a fa erejéhez és fejlettségéhez képest mindig többet hagyhatunk rajta. Tapasztalásból aljaltalom azonban mindenkiéket, hogy a legerősebb fán se hagyja meg mindazt a gyümölcsöt, melyet a természet bőkezűen reá rakott ha azt akarja, hogy faja hosszú életű legyen és szép gyümölcsöt teremjen.

A nemessített barackfa Lypére és más jelles szakemberek állítása szerint atlag, ha már teljesen kifejlődött még 15—20 évig termőképés, tehát annak atlagos életkora 25—30 évre vehető.

Hogy nálunk legfeljebb 12 évet adtak neki és tényleg alig is éltek tovább, ezt tényleg annak tulajdonítjuk, hogy a barackfákat azért nyessük, mert „Szereti a nyésést” és ez alatt a titulus alatt néhány év alatt kegyetlenül visszanyesse önmagunk elpusztítottuk.

A gabona állása. Az időjárás a héten igen kedvező volt. A meleg napok és esendes esők a vegetációra igen jól hatottak s a vetések máris oly buján állanak, hogy megdőléstől komolyan tartani lehet, annál inkább, mert itt-ott nagyon megdőlték. Néhány nap óta az ország több részéből rozsdáról is panaszokódnak, s minthogy a rozsdá a meleg időben mindinkább terjed, a gazdak vérmes reménye már is hanyatlott. Az Egyetértés tudósítása szerint a gabonajletel e heten sem volt élénk s az árak újra hanyatlottak, még pedig főképp a fogyasztók tartózkodó magatartása miatt, melylyel ugyszólván preszított gyakorlatok, pedig a kedvező aratási kilátásokon kívül más okuk nem volt a tartózkodásra. Semmi ok sincs, mely a mostani viszonyokat csak némileg is indokolhatná. Eletekivte attól, hogy az új termés még nincs a csűrben, s még a két legveszélyesebb hónap választ el

*) A nyári nyésés és egyéb teendőkről jövőre F.

tőle, már most tudjuk, hogy legveszélyesebb versenytársunknak, Amerikának, rossz termése lesz, a mi már magában véve alkalmas arra, hogy nálunk árjavulást idézzen elő. A mérvadó európai piacokon határozottan kedvező irány uralkodik s az árak emelkednek, s azért a nálunk uralkodó anomália nem tarthat sokáig, hanem az áraknak előbb-utóbb nálunk is jelentékenyen javolnunk kell, annál inkább, mert a szállítmányok egyre kisebbnek s mert alacsony árunk a külföldi igényemet piacunkra irányítván, a kivitelt megeléklült.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Szeretlek!” Helyszükre miatt nem adhattunk eddig kérdésére feleletet. A szeretet és szerelem nem két egymástól különálló fogalom. A „szerelem” kifejezéssel csak egy válfaját szoktuk kifejezni azon érzelmenek, melyet szeretetnek nevezünk, vagyis a szeretetnek azon fokát, mely a rendszerl hevesebb, lángolóbb. Leggyakrabban azon érzés kifejezésére használjuk a szót, mely az ifjú vért hozza erősebb mozgásba, midőn valamely más nembeli egyén iránt megsztünk közönyös lenni, vagyis azon szeretetnél, melynek az érzékliség képezi alapját. De hogy nem kizárólagosan az ilyeneml érzelme megjelölésére szolgál a szó, e népies kifejezések is bizonyítják: Szerelmes Istenem! Szerelmes szüzanyám! Az ilyen kifejezésekbl még az is látszik, hogy a szerelem elnevezés nem csupán a közvetlen érzés, hanem a szerelem tárgyának megjelölésére is szolgálhat.

Nem közölhetők: „Tavaszi” és „Lidike szerelme.”

Gabona-árjegyzék

Pécs sz. kir. városában 1890. évi május hó 3-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buzza	) őszi	8	8	40	8	8	20
	) tavaszi	—	—	—	—	—	—
Kéteszeres	) ó	7	90	7	—	—	70
	) új	—	—	—	—	—	—
Rozs	) ó	8	—	—	7	—	80
	) új	—	—	—	—	—	—
Árpa	) őszi	7	—	—	6	—	60
	) tavaszi	—	—	—	—	—	—
Zab	) őszi	8	20	—	8	—	—
	) tavaszi	—	—	—	—	—	—
Bükköny	) széna	—	—	—	—	—	—
	) —	—	—	—	—	—	—
Repce	) —	—	—	—	—	—	—
	) —	—	—	—	—	—	—
Kukoricza	) ó	5	60	—	5	—	50
	) új	—	—	—	—	—	—
Széna	) ó	3	—	—	2	—	80
	) új	—	—	—	—	—	—
Szalma	) —	2	50	—	2	—	20
	) —	—	—	—	—	—	—

Kinálát: gyenge (mintegy 220 gabonakösi volt a piacon.)

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Keresünk!

bármily állásu tisztességes egyéneket, kik sorsjegyek eladásával foglalkozni óhajtanak az általunk törvényszerűleg kiállított részletes szerint. A sorsjegyek a mi pénztárainkban letétben maradnak és nálunk bármikor megtekinthetők. Üzletünk 25 év óta fennáll és a legjobb hírek örvend. Mi a legmagasabb díjt engedélyezzük összeköttetés prámiummal és esetleg rendes fizetéssel. Megkeresések Dirnfeld testvérek, Co. manditársaság bankházhoz, Budapest, V. furdó-utca 4. sz. intézendők.

736. sz.
tk. 1890.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyám-pénztára végrehajthatónak Bangó József herceg-szöllősi lakos végrehajtást szenvedő elleni 398 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbírószág területén lévő Hgyszöllős községben fekvő, a hgyszöllősi 95. sz. tjkvben felvett 98. sz. ház, belsőség, 1/2 telekre az árvevést ezenel 4237 forint becsárban mint ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi június hó 9-ik napján d. e. 10 órakor Hgyszöllős községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában foglalt s jelzett árfoylammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerlt elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Dárdán a kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál 1890. évi február hó 16-ik napján.

Balasko János,

kir. járásbíró.

2849. sz.
tkv. 1890.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyam. gyám-pénztára végrehajthatónak kisk. Mieth Ádám szellősi lakos végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsváradí kir. járásbírószág területén lévő Szellőn fekvő a szellősi 62. sz. tjkvben felvett 95. sz. sz. házra, udvartérre, 96. sz. sz. kertre, 112. sz. sz. fekvőségre mint beletelekre 544 frt becsárban; a 3/4 telekre 2072 frt becsárban az árvevést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi június hó 10-ik napján délelőtti 10 órakor Szellő község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 54 frt 40 kr., 207 frt 20 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfoylammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerlt elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. Pécsen, 1890. évi február hó 17. napján.

Lukrits István

kir. törvénzéki bíró.

ZELESNY KÁROLY

Ő cs. és kir. Fensége József főherceg udvari fényképésze.

Van szerencsém a nagyérdeml közönségnek ezzel tiszteltteljesen tudomására hozni, hogy Pécsen, a Király-utczában, a dr. Schwarcz-féle ház kertjében a látogatók kényelmére a legfokozottabb igényeknek is megfelelő

második

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERMET

nyitottam.

Az újabb kori fényképészeti vívmányok figyelembe vételével épített s épp oly díszesen berendezett műteremben a felvételek tetszészerinti nagyságban a délelőtti és délutáni órákban eszközöltetnek s a képeknek kifogástalan kidolgozásáért és kiállításáért — lehetőleg olcsó árak mellett — kezeskedik alulrt.

A műteremnek két utczárol van bejárója és pedig a Király-utczárol (dr. Schwarcz-féle ház) 14. szám és az Óposta-utczárol 17. sz. alatt.

Számos pártfogásért és látogatásért eszedezik

ZELESNY KÁROLY,

udvari fényképész.

Lauber Rezső

téglagyár-tulajdonos

Pécsen, Mária-utca 43. szám.

Elvállal évi eserepező munkálatokat és javításokat 3 és 6 évi szerződésre egy új eserepezéseket a legjobb anyagból egy évi jótállás mellett. Szállít és elad eserepezésindelyt, oltott meszet és homokot a legolcsóbb áron

◆◆ Bérkocsik és fuvaros lovak ◆◆

mindenkor jutányosan kapkátok.

Telefon-összeköttetés a házban, a téglagyárral és homokbányával.

Főügynöksége a „PHÖNIX”

cs. kir. szabad. osztrák biztosító társaságnak tűz, élet, elemi károk és balesetek ellen Pécs és vidékére; ajánlkozik biztosítási felvételek jutányos eszközöklésre. Ugyanitt jég-kár elleni biztosítások elfogadtatnak.

Az első magyar asfalt-társaság főképviselősege

elvállal mindeneml asfalt munkálatokat, beton-készítéseket járdákon, udvarokban és melléképületekben.

ASSICURAZIONI GENERALI 1889. ÉVI MÉRLEGE.

BEVÉTEL.

Nyeresség- és veszteség-számla az A mérleghez [1889.]

2 KIADÁS.

Main financial statement table for 1889, showing revenues (Bevételek) and expenses (Kiadások) in multiple columns with sub-categories like 'Üzlet Vagyon' and 'Nyeresség'.

Nyeresség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Elebtbiztosítási osztály. [1889.]

Sub-statement for the Life Insurance Department (Elebtbiztosítási osztály), detailing specific revenue and expense items.

VAGYON Az ASSICURAZIONI GENERALI vagyonállása 1889. deczem ber 31-én. TEHER

Balance sheet (VAGYON) and liabilities (TEHER) table as of December 31, 1889, listing various assets and liabilities with their respective values.

A cs. kir. szab. Assicurazioni Generali kőszegvárosi igazgatóság Triestben: Dr. Bazzani Richard, Hesso M., Baró Bruck Otto, Dr. Calabi E., Dr. Maurogato I., Úrú H. - rurgó József, Segér V. A vezérigazgató: Hesso József. Magyarországi képviselet, Budapestben: az intézet saját házában Dorottya-utca 10. sz.

Bővebb tájékoztatás a fentiek alapján a legbiztosabb feltételekkel és legolcsóbb díjak mellett eszközölhetők. Ugyanitt felvilágosítások a legnagyobb készséggel adhatók és biztosítási ajánlatok a tüz-, jég-, élet- és szállítmánybiztosítási ágazatokban a legbiztosabb feltételekkel és legolcsóbb díjak mellett eszközölhetők.

A pécsi főgynökéig

Ullmann C. M.

1890-iki

friss töltésű ásványvizek

A mohai ágnesforrás raktára.

Valódi tartományi

Regedei víz

1 palack 1 1/2 liter tartalommal üveggel együtt csak 18 kr.

Appollinaris-forrás
Bellini savanyúvíz
Budai keserűvíz
Ferencz József, Hunyady László, Hunyady Árpád, Erzsébet, Stefánia, Victoria, Rákóczy
Borszéki savanyúvíz
Carlsbadi víz, őrvény, malom és vár
Carlsbadi Sprugelső
Csizi iblanyvíz és blizeny-forrás
Czigelkai iblanyvíz
Eger-franzensbadi víz, Ferencz-rét forrás
Emsi Kraehen öböl
Emsi, Victoria-forrás
Gieshübli savanyúvíz
Gleichenbergi Constantin
Gleichenbergi Emma-forrás
Halli iblany (jód) víz
Ivándai keserűvíz

Klauseni acél forrás
Kiszingi Rákóczy
Koryuticzai savanyúvíz
Lipíki iblany-forrás
Levicói arsen víz
Margit gyógy-forrás
Mantenbadi keresztúti
Parádi kénvíz
Petáuczi Széchenyi
Preblai savanyúvíz
Pillnai keserűvíz
Pymonti acél forrás
Radeini savanyúvíz
Rouzegeuoi arsen (arany)
Robitsi víz (Tempelforras)
Szalvator-forrás
Sáidschitzki keserűvíz
Schwalbachi acél- és borvíz
Seltersi víz
Suliguli savanyúvíz
Szolyvai
Szulini
Vicky, hautes

valamint bel- és külföldi cognac kapható

Eizer Jánosnál

Pécsett, Széchenyi-tér.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

A cs. és kir. kiz. szab.

Herczog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,

(Strakosch és Poner szabadalmazott)

facsarógépeket,
ruha-mángolókat,
vasalógépeket

sat.

Csatorna-zárakat,

önmozgásu,
legjobb védelem
áradás ellen,
patkányok ellen,
csatorna-bűz ellen.

Meidinger-kályhákat

egyszerű és díszes kiállításban,

szabályozható
töltő-kályhákat,
Caloriférest,

Központi fűtéseket,
szellőztető készülékeket.

Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Bérbeadandó ház.

Király-utca 34-ik sz. alatt levő házamban

az emeleti lakás (áll 8 szobából és a mellékhelyiségekből),
egy nagy istálló és felszer, ugyszintén
egy kert, együtt vagy külön-külön bérbe adandók.

Pécsett, 1890. május 5-én.

Jeszenszky Ferencz

ÉKSZERÉSZ, ÓRÁS és LÁTSZERÉSZ

ÁLLAMI ÉREM

haladás és versenyk-ért.

Főtízlet Király- (fő) utca
A „Hattyu”-Épületben.

Schönwald Imre

PÉCSETT.

Műhely Király- (fő) utca 38.
Mestris-féle házban.

ARANY ÉREM

szép és jó munkáért

Ó R Á K,

aranytárgyak és szemüvegek legjobban és pontosan javítottak.
Nagy választék a legcsinosabban készített arany uri és női lánczokból. Dívatos tömör karkötők, melltűk, briliáns, nemes opál, turkis, igazgyöngy, ametyst, koral és granat ÉKSZEREK. Legújabb divatu arany-óralánczok, arany joujouk, sz. Mária emlények, keresztiek, ezüst-karkötők, ezüst EVŐSZEREK és dísztárgyak stb.

Ujdonságok, ebédülő inga- és salon-órákból, gyári árák szerint. Legjobb szerkezettű ezüst, tulazománcz, arany, uri és női órák dus választékban, pontosan kiszabályozva, több évi jótállás mellett eredeti gyári árákon.

8 napig járó és ütő inga-órák csinos szekrényben, 12 frttól feljebb. Pontossan járó ebresztő órák 3 frttól. Ezüst horgony

(Ancer) Remontoir órák kettős fedéllel 12 frttól feljebb. Színházi látcsövek 6 frttól feljebb. Táborig és turista távcsövek 8 frttól 150 frtig. Nap ellen védő szemüvegek 1 frttól 5 frtig. Mindennemű legjobb szemüvegek 1 frttól 20 frtig. — Minden arany-, ezüst-tárgy és órák a magy. kir. fő-fémjelző hivatal által vannak megvizsgálva és bélyegezve. — Minden tárgyért írásbeli jótállást nyújtok.

